

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΩΣΤΑ
ΣΗΜΙΤΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ**

Αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση που βρίσκομαι σήμερα εδώ στην ιστορική τοποθεσία των Κορυσχάδων. Στην έδρα της Α' Εθνοσυνέλευσης που επικύρωσε στις 27 του Μάη του 1944 το διορισμό της Κυβέρνησης της Ελεύθερης Ελλάδας, της «Κυβέρνησης του Βουνού», όπως χαρακτηριστικά την αποκαλούσε ο λαός μας.

Και η συγκίνησή μου είναι επίσης εύλογη, γιατί ο πατέρας μου, Γιώργος Σημίτης συμμετείχε ως εθνοσύμβουλος Πειραιά σ' αυτή την Εθνοσυνέλευση μαζί με άλλους 202 από όλη την ελεύθερη, αλλά και την κατεχόμενη Ελλάδα. Για την ιστορία, η Εθνοσυνέλευση συνεδρίαζε στο Δημοτικό Σχολείο Κορυσχάδων, στο οποίο στεγάζεται σήμερα το Μουσείο Εθνικής Αντίστασης.

Επίσης, οι αντιπρόσωποι των ΕΑΜικών οργανώσεων της Ευρυτανίας ήταν εκείνοι που επεξεργάστηκαν τον κώδικα «Ποσειδών» που ήταν ο πρώτος λαϊκός νόμος που στερέωνε τη λαϊκή εξουσία στις περιοχές που απελευθερώνονταν, δηλαδή την πρώτη πραγματική αυτοδιοίκηση και τη λαϊκή δικαιοσύνη. Σε μια άλλη πλατιά σύσκεψη στις 7 Αυγούστου του 1943 στο Γαρδίκι

Ομιλαίων, συντάχθηκε ο «Κώδικας Αυτοδιοίκησης και Λαϊκής Δικαιοσύνης» που εφαρμόστηκε αμέσως. Στα χωριά άρχισαν οι εκλογές για την ανάδειξη συμβουλίων, με καθολική ψηφοφορία, όπου έπαιρναν μέρος για πρώτη φορά και οι γυναίκες.

Ο Κώδικας αυτός συνιστούσε για την εποχή εκείνη μια μεγάλη ριζοσπαστική τομή, αφού για πρώτη φορά έθετε, με έναν τρόπο συγκροτημένο την ανάγκη της αυτοδιοικητικής οργάνωσης.

Θα ήθελα όμως, επειδή σήμερα βρίσκονται εδώ μαζί μας πολλοί παλιοί αγωνιστές της εποχής της Αντίστασης να πω δύο λόγια για εκείνο τον αγώνα και κυρίως το μετά.

Η εθνική αντίσταση εξέφρασε την αδάμαστη θέληση του λαού μας και την ακαταπρόκλητη μαχητικότητά του ενάντια σε κάθε ξένη επιβουλή. Γι' αυτό και αγκάλιασε τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας που ενωμένος σαν μια γροθιά έδωσε το παράδειγμα που έπρεπε να δώσει. Έδωσε μαθήματα και μηνύματα με πολλαπλούς αποδέκτες σε ολόκληρο τον κόσμο εκείνη την πολυτάραχη εποχή.

Εθνική ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία, κοινωνική απελευθέρωση, υπεράσπιση των δικαιωμάτων του

ανθρώπου και του πολίτη, κοινωνική δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια, αυταπάρνηση, αυτοθυσία, αλτρουισμός, αλληλεγγύη, ανιδιοτέλεια. Όλες αυτές οι έννοιες, όλες αυτές οι αξίες, όλα αυτά τα ιδεώδη που συγκροτούν μέχρι σήμερα μια σύγχρονη και δημιουργική κοινωνία με συνοχή βρήκαν την έκφρασή τους στην Αντίσταση των Ελλήνων.

Αλλά αυτό το μεγάλο μαζικό κίνημα, θες από λανθασμένη καθοδήγηση ανιστόρητων ηγεσιών, θες από την τότε διεθνή συγκυρία, θες από την προσπάθεια ορισμένων να επιβάλουν την κυριαρχία τους με όλα τα μέσα, υπέπεσε στην παγίδα του εμφύλιου σπαραγμού. Υπήρχε βέβαια και το απόστημα μιας αυταρχικής και τυραννικής διακυβέρνησης πριν από τον πόλεμο που είχε καλλιεργήσει ένα πνεύμα έντονης αντιπαλότητας και περιφρόνησης της δημοκρατίας

Η Ευρώπη της ανοικοδόμησης βρήκε την Ελλάδα αλληλοσπαρασσόμενη και στη συνέχεια να επουλώνει όπως – όπως τις πληγές της μέσα σε μια μετεμφυλιακή περίοδο με ό,τι αυτή συνεπαγόταν: Στείρα αντικομμουνιστική υστερία, φυλακές, εξορίες, εκτελέσεις, εκτοπίσεις, πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, διάκριση των πολιτών σε δύο κατηγορίες: Στους υπηκόους και τα μιάσματα. Ούτε καν οι πρώτοι, οι υποτίθεται

«νικητές» ήσαν ελεύθερα άτομα. Στην ουσία δεν υπήρξαν – όπως άλλωστε δεν υπάρχουν σε εμφύλιους πολέμους και αδελφοκτόνες αντιπαραθέσεις – «νικητές» και «ηττημένοι». Δεν υπάρχουν κερδισμένοι και χαμένοι. Χαμένη ήταν η χώρα, ολόκληρος ο ελληνικός λαός, γιατί σε έναν τέτοιο αγώνα χάνονται οι πιο δημιουργικές δυνάμεις του τόπου.

Τα πάντα στη μετεμφυλιακή Ελλάδα, ως γνωστόν, επιβλήθηκαν άνωθεν: Η εθνική ταυτότητα, το σύστημα εκπαίδευσης, ο τρόπος απονομής της δικαιοσύνης, η εξάλειψη στοιχειωδών εννοιών της οικονομικής δημοκρατίας, η αλλοίωση της ιστορίας, της παράδοσης και του πολιτισμού. Με δυο λόγια, τα πέτρινα χρόνια που ακολούθησαν, μας κληρονόμησαν μέχρι και σήμερα στρεβλώσεις, από τις οποίες εν μέρει εξακολουθεί να πάσχει η ελληνική κοινωνία και τις οποίες εμείς, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την πολιτική μας προσπαθούμε να εξαλείψουμε.

Τα πέτρινα χρόνια κράτησαν μέχρι τη Μεταπολίτευση με εξαίρεση ένα βραχύτατο χρονικό διάστημα δημοκρατικής διακυβέρνησης της χώρας.

Και ήρθε η μεγάλη αλλαγή που προσδοκούσε ο λαός μας με τη μεγαλειώδη νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Ανδρέα Παπανδρέου, τον Οκτώβρη του 1981. Τότε ολοκληρώθηκε η Δημοκρατία στον τόπο μας. Τότε αναγνωρίσθηκε η Εθνική Αντίσταση και δικαιώθηκαν οι αγωνιστές μας. Τότε αναδύθηκε στο προσκήνιο του δημόσιου βίου (κοινωνικού και οικονομικού) το άλλο μισό του πληθυσμού που βρισκόταν επί δεκαετίες πίσω από την πλευρά του λόφου. Τότε, πραγματικά, ο δημοκρατικός λαός βροντοφώναξε: Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες.

Και αυτή η μεγάλη δημοκρατική παράταξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που αγκάλιασε πραγματικά όλους τους Έλληνες χωρίς διακρίσεις, κέρδισε την εμπιστοσύνη τους. Βρίσκεται στο τιμόνι της διακυβέρνησης της χώρας για 17 χρόνια, γιατί απέδειξε πως γνωρίζει να κυβερνά με το λογισμό, αλλά και με τ' όνειρο. Πως μπορεί να οδηγή την Ελλάδα μέσα από τις συμπληγάδες της σύγχρονης εποχής. Γιατί;

Διότι προέρχεται από γνήσιες δημοκρατικές και προοδευτικές ρίζες. Διότι η μεγάλη δημοκρατική παράταξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνδέεται άρρηκτα με τους νέους της ΕΔΗΝ και με τους Λαμπράκηδες. Διότι προήλθε από τη γενιά του 114. Και διότι τα παιδιά της Αλλαγής του '81 ωρίμασαν και γνωρίζουν πώς να πολιτεύονται σήμερα για να μην

βουλιάξουν μέσα στον αμοραλισμό, τον κυνισμό, την κατ' επάγγελμα μεμψιμοιρία, την ισοπεδωτική λογική και το μηδενισμό των πάντων που χαρακτηρίζουν τους πολιτικούς αντιπάλους μας της συντηρητικής Δεξιάς.

Σας εγγυώμαι πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα συνεχίσει αταλάντευτα την πολιτική του για μια κοινωνία δικαιότερη. Αυτή η δικαιότερη κοινωνία απαιτεί μια πολιτική δημιουργικών ανατροπών. Αλλά οι δημιουργικές ανατροπές προϋποθέτουν ένα ισχυρό αίσθημα αντίστασης απέναντι στο πρόσκαιρο, στο εφήμερο, στο περιστασιακό και το ευκαιριακό.

Επειδή και αυτογνωσία διαθέτουμε και ισχυρή τη μνήμη ενάντια στη λήθη διατηρούμε, προχωρούμε με τόλμη και αποφασιστικότητα στο δρόμο που έχουμε χαράξει. Στο δρόμο που κατοχυρώνει την εθνική και ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας στον 21^ο αιώνα.